

ført det her pakkeforløb med klar besked og akut handling.

Der kan så være nogle sager – og det er jo det, der er sket her – hvor vi ikke har kunnet tilbyde borgeren det, som vi har lovet borgeren. Det skal jeg beklage, det er jo frustrerende for borgeren. Når det er sket, klager man til Patientforsikringen, hvor der så foregår en faglig vurdering blandt læger af, om den forlængede ventetid – altså den fejl, der er sket, ved at systemet ikke har levet op til det, der er lovet – har påført en skade, altså at helbredelsesmuligheden er blevet dårligere.

Hvis en faglig vurdering fører til det brutale resultat, at patientens helbredelsesforløb havde været meget dårligt under alle omstændigheder, er der jo ikke sket nogen skade. Og der vil jeg godt sige, at i forhold til den normale erstatningsretlige procedure er beviskravet med hensyn til at få erstatning særlig lempet på det her område. Men hvis resultatet ud fra en faglig vurdering – ikke en politisk – er, at patienten ikke er blevet påført en skade, fordi man under alle omstændigheder ville have været meget alvorligt syg, er der jo ikke noget tab, og derfor får man ikke erstatning. Det er den oprindelige diskussion i hele den her sag.

Kl. 17:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Lise von Seelen.

Kl. 17:16

Lise von Seelen (S):

Den oprindelige diskussion vender jo tilbage, for det er dog underligt, at man i ni ud af ti tilfælde i forsikringsspørgsmålet lige præcis rammer behandlingsforløb, hvor det ikke har betydet noget for de patienter, som findes i så stort et antal.

Jeg ville da, hvis jeg var sundhedsminister, undre mig meget over, hvordan det kunne hænge sammen på den måde, og jeg ville sandelig også snakke meget grundigt med nogle mennesker om, hvordan det kunne hænge sammen. Er det, fordi det er nogle bestemte læger, der har rådgivet ministeren i forbindelse med akutbehandlingen, og nogle andre, der rådgiver ministeren, når vi snakker om forsikringer? Så er det jo op til os politikere og især til en sundhedsminister at spørge: Er der en forskel i måden at anskue det her på, som kommer patienterne til skade i forhold til forsikringsspørgsmålet?

Jeg er godt klar over den oprindelige diskussion af det her, men der sidder jo altså en gruppe mennesker, som enten er syge eller har været sy-

ge, for de er der måske ikke engang mere. Så jeg synes nok, det er et spørgsmål, hvordan ministeren får det til at hænge sammen inde i hovedet.

Kl. 17:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 17:18

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Der er ikke tale om, at der er nogen, der rådgiver mig i de her patientforsikringsager. Der er tale om, at det her af mig uafhængige patientforsikringsystem træffer nogle juridiske afgørelser om en erstatningssag, og for at man kan træffe en juridisk afgørelse, er det nødvendigt at få noget fagligt input. Det er Patientforsikringen, der søger at få det her faglige input.

Fru Lise von Seelen siger så, at hun er bekendt med de oprindelige sager, og at det ikke burde få indflydelse her. Nej, det burde nemlig ikke få indflydelse på den her sag, vi behandler nu. Det oprindelige forløb burde ikke få nogen indflydelse, for der har indtil nu ikke været sået nogen tvivl om den konkrete sagsbehandling af de enkelte sager.

Der er en tvivl om nogle fejlmeddelelser til mig om selve sagsforløbet, som jeg så har vide-regivet, altså om, hvordan Patientforsikringen har arbejdet, men ikke om, hvordan de har udført selve sagerne. Det er der ikke sået tvivl om i den sag, der spørges til i dag.

Kl. 17:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Jens Peter Vernersen for sit afsluttende spørgsmål.

Kl. 17:19

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg går da ud fra, at ministeren har den samme interesse i at komme helt til bunds i det her, som vi andre har. Når der nu er gået disse mange dage ekstra, inden man er gået i gang med behandlingen – der er jo tale om 13½ uge, der er tale om op til 36 dages ventetid, altså virkelig lange ekstra ventetider i de her sager, som åbenbart ikke er indgået i Patientforsikringens vurdering, for man har ikke regnet det med – er der da sket en fejl i sagsbehandlingen.

Jeg vil godt spørge ministeren endnu en gang: Vil ministeren sikre, at hver eneste af disse 130-140 sager bliver vurderet ud fra samme grundighed, som de sager, der er blevet pillet frem af dagbladet Politiken, er blevet, altså efter reglerne om aktindsigt? Skal vi have aktindsigt i Sundhedsudvalget, skal de selvfølgelig være